

Publicerad 2015-07-02 10:19 av Hon kallar sig poet

2015-07-02

du har huvudrollen i min film

du är så vacker
så där när du ler så där
och dina ögon gör mig så knäsvag
och jag minns i sängen
hur skönt det kändes
men jag vet inte vad du tänker
vad du säger tyst
känner inombords

men när man saknar någon
bara längtar efter att få se den le så där
efter ens flummiga repliker
höra denna någons skratt
i ett kök på tredje våningen
hålla denna någons händer
i ett hörn
och ens fingrar fingrar
efter något att ta på
att känna tätt intill
att värma sig innanför
under ett täcke

när man vill gå och lägga sig
med någon som kramar en hårt
och mjukt på samma gång
när man vill vakna
med någons viskningar mot sin hals
någons frågor i ens öra
bara veta att du är verklig
att det är vi mot världen
när fasaderna rasar ihop

hur många många vändningar
klipp
och repliker
ska vi hinna ta
om
innan vi till slut får varandra
In the end

när ens funderingar
undringar om denna någon
känner
tänker samma sak
eller något alls
inte får rum i rutan
bara bakom kulisserna...

då blir allt annat ett blurr
ett surr
folkmängden på ett café
eller på stan
alla andra statister
himlen och havet
allt annat än du i scenen
en bakgrund

och du
har huvudrollen i min film

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hon kallar sig poet med Poeter.se id #38499 innehar upphovsrätten